

2007. április 25., szerda

- d) tanulmányozza e legújabb fejlemények és kilátások környezeti, jogi, gazdasági, társadalmi, geopolitikai, regionális és közegészségügyi hatását;
- e) elemzi és értékeli az irányadó közösségi jogszabályok eddigi alkalmazását;
- f) e célból kapcsolatba lép és meghallgatásokat szervez a tagállamok és harmadik országok parlamentjeivel és kormányaival, az európai intézményekkel és nemzetközi szervezetekkel, továbbá a tudományos közösség, vállalatok és a civil társadalom képviselőivel, ide értve a helyi és regionális hatóságok hálózatait is;
2. úgy határoz, hogy a kérdéssel kapcsolatos közösségi jogszabályok elfogadásáért, nyomon követéséért és végrehajtásáért felelős állandó parlamenti bizottságok hatásköre változatlan marad, de az ideiglenes bizottság ajánlásokat fogalmazhat meg meghozandó intézkedésekre vagy kezdeményezésekre;
3. úgy határoz, hogy az ideiglenes bizottság mandátuma tizenkét hónapra szól, 2007. május 10-étől kezdődően; ezen időszak végén jelentést kell benyújtania a Parlamentnek, amely szükség esetén tartalmazza a meghozandó intézkedésekre vagy kezdeményezésekre irányuló ajánlásokat;
4. úgy határoz, hogy az ideiglenes bizottság 60 tagú lesz.

P6_TA(2007)0152

A versenyszabályok megsértésén alapuló kártérítési keresetek

Az Európai Parlament 2007. április 25-i állásfoglalása az EK antitröszt szabályainak megsértésén alapuló kártérítési keresetekről szóló zöld könyvről (2006/2207(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK antitröszt szabályainak megsértésére épülő kártérítési keresetekről szóló bizottsági zöld könyvre (COM(2005)0672) (kártérítési zöld könyv),
- tekintettel a Bizottság versenypolitikáról szóló 2004. évi jelentésére (SEC(2005)0805),
- tekintettel az EGK Miniszterek Tanácsának az EGK-Szerződés 85. és 86. cikkére vonatkozó induló végrehajtási rendeletre irányuló javaslattal kapcsolatban a Parlamenttel folytatandó konzultációra irányuló kérésére válaszként elfogadott 1961. november 15-i állásfoglalására⁽¹⁾,
- tekintettel a nemzeti versenyhatóságok és a Bizottság között az EK-Szerződés 85. és 86. cikkének hatálya alá tartozó ügyek kezelése terén folytatott együttműködésről szóló bizottsági értesítésre⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Tanács 2000. március 23-i és 24-i lisszaboni ülése, az Európai Tanács 2001. június 15-i és 16-i göteborgi ülése, az Európai Tanács 2001. december 14-i és 15-i laekeni ülése, az Európai Tanács 2002. március 15-i és 16-i barcelonai ülése, valamint az Európai Tanács 2003. március 20-i és 21-i, a 2004. március 25-i és 26-i, a 2005. március 22-i és 23-i, illetve a 2006. március 23-i és 24-i brüsszeli ülése elnökségi következtetéseire,
- tekintettel a lisszaboni stratégiával foglalkozó magas szintű csoport által 2004 novemberében közzétett, „Szembenézni a kihívással – A növekedés és foglalkoztatás lisszaboni stratégiája” című jelentésre,
- tekintettel a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendeletre⁽³⁾, a Bizottság által az EK-Szerződés 81. és 82. cikke alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendeletre⁽⁴⁾ és a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendeletre⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL 61., 1961.11.15., 1409. o.

⁽²⁾ HL C 313., 1997.10.15., 3. o.

⁽³⁾ HL L 1., 2003.1.4., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 123., 2004.4.27., 18. o.

⁽⁵⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

2007. április 25., szerda

- tekintettel azokra a nemzetközi jogi aktusokra, melyek elismerik a hatékony jogi védelemhez való jogot, és különösen az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányára, illetve a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmányára, valamint az ezekhez csatolt jegyzőkönyvekre,
 - tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkére, illetve az egyezményhez csatolt jegyzőkönyvekre,
 - tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájának 47. cikkére⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A6-0133/2007),
- A. mivel a versenypolitika a kezdetektől az európai integrációs törekvések részét képezte, és kulcsszerepet tölt be az Európai Unió építésének folyamatában;
- B. mivel a szabad és torzulástól mentes verseny nélkülözhetetlen a lisszaboni–göteborgi stratégia célok megvalósításához, a belső piac, a vállalkozói kiválóság, a fogyasztói érdekek és az Európai Unió céljai életképességéhez, míg a versenyellenes magatartás veszélyezteti e célokat;
- C. mivel az EK-szerződés 81. és 82. cikke közvetlen hatályú közrendi rendelkezéseket tartalmaz, és ezeket az illetékes hatóságoknak automatikusan alkalmazniuk kell; mivel e rendelkezések jogokat keletkeztetnek a magánszemélyek között, amely jogokat az Európai Közösségek Bírósága esetjogának, többek között a 26/62. sz. (Van Gend & Loos) ügyben⁽²⁾ hozott ítéletnek (amely a jövőbeli ügyek előfutára) megfelelően a nemzeti igazságszolgáltatási hatóságoknak hatékonyan védeniük kell;
- D. mivel a tagállamokban a versenyjog érvényesítése elsődlegesen közjogi jogérvényesítés útján történik, és tagállami szinten jelentős különbségek és akadályok léteznek, amelyek megakadályozhatják a lehetséges felpereseket a kártérítés érvényesítésében;
- E. mivel a Bíróság úgy véli, hogy az áldozatok kártérítési igényének nemzeti igazságszolgáltatási hatóságok előtt való érvényesítése iránti jogára vonatkozó közösségi szabályok hiányában az egyes tagállamok jogrendszere jelöli ki az illetékes bíróságokat és törvényszékeket, valamint állapítja meg a magánszemélyeknek a közvetlenül a közösségi jogból származtatható jogai védelmét célzó keresetek eljárási szabályait, feltéve, hogy e szabályok nem kedvezőtlenebbek, mint a hasonló hazai keresetekre vonatkozók (az egyenértékűség elvével összhangban), és nem teszik gyakorlatilag lehetetlenné vagy nem nehezítik meg túlzottan a közösségi jog által biztosított jogok gyakorlását (a hatékonyság elvével összhangban);
- F. mivel a tény, hogy a tagállamok igazságszolgáltatási hatóságok előtt csak ritkán és kivételes esetben alkalmazzák a 1/2003/EK rendeletben lehetővé tett magánjogi kereseteket a versenypolitika modernizációjával kapcsolatban arra enged következtetni, hogy intézkedésekre van szükség a kártérítési keresetek megkönnyítésére; mivel ezeknek az intézkedéseknek meg kell könnyíteniük az EK versenyjogi szabályainak betartását, szem előtt tartva a különböző tagállamok eltérő eljárási és bizonyítási szabályait; mivel ez nem vezethet olyan helyzethez, amelyben a jogkövető gazdasági viselkedést tanúsító vállalatokra a jogosulatlan követelések kifizetésének szükségtelen kockázata hárul, vagy amelyben a költséges pereskedés elkerülésére viselkedésük megváltoztatására kényszerülnek;
- G. mivel az fogyasztók és a vállalkozások számára, amelyek a versenyszabályok megsértéséből fakadóan kárt szenvedtek, biztosítani kell a kártérítés jogát;
- H. mivel az EU polgári igazságszolgáltatása – és különösen az igazságszolgáltatáshoz való jog – szabályaiban történt fejlemények nem tartottak lépést a Közösség legújabb, belső piaci versenyjogi fejleményeivel;

⁽¹⁾ HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

⁽²⁾ 26/62. sz. ügy, NV Algemene Transport-en Expeditie Onderneming van Gend en Loos kontra Holland Adóhivatal [1963] ECR-1.

2007. április 25., szerda

- I. mivel a Bíróság a C-453/99. sz. ügyben⁽¹⁾ hozott ítélete kimondja, hogy az EK-Szerződés 81. cikke teljes hatályának biztosítása érdekében a magánszemélyek és a társaságok kártérítést igényelhetnek a tisztességes versenyt korlátozó vagy torzító szerződés, illetve magatartás következményeként elszenvedett károkért;
- J. mivel a versenyszabályok megsértésére irányuló, meglévő európai szintű jogorvoslati mechanizmusok – különösen a károsultak tekintetében – nem garantálják az EK-Szerződés 81. cikkének teljes körű hatékonyságát;
- K. mivel számos tagállam kollektív keresetek lehetővé tételével próbál meg jobb védelmet biztosítani a fogyasztók számára, és mivel az eltérő keresettípusok a belső piaci verseny torzulásához vezethetnek;
- L. mivel – az EK-Szerződés értelmében – a Bizottság minden olyan területre vonatkozó javaslatának, amely vonatkozásában a Bizottság nem rendelkezik kizárólagos hatáskörrel, meg kell felelnie a szubszidiaritás és az arányosság elvének,

1. rámutat, hogy a közösségi versenyszabályoknak nem lenne visszatartó erejük, és hatékonyságuk veszélybe kerülne, ha bárki, aki tiltott módon jár el, a teljes körű kártérítési igényekkel szemben támasztott akadályok miatt piaci előnyöket vagy jogsértésével kapcsolatban mentességet élvezhetne; úgy ítéli meg, hogy a közérdekek képviselői és az áldozatok kereseteinek benyújtását meg kell könnyíteni;

2. úgy ítéli meg, hogy a versenyjog megsértése következtében kárt szenvedő polgároknak, illetve vállalkozásoknak kártérítési lehetőséget kell kapniuk;

3. üdvözli azt a tényt, hogy a Bíróság felismerte a versenyellenes magatartás eredményeként károkat elszenvedett áldozatok arra vonatkozó jogát, hogy egyszeri, vagy egymást követő kereseteket nyújtsanak be az e károkkal kapcsolatos kártérítésekért, és ezért szintén üdvözli a Bizottság kártérítésekről szóló zöld könyvét, és az ahhoz kapcsolódó előkészítő munkát;

4. felszólít – a verseny, és nem a jogviták előmozdítása érdekében – a gyors és békés peren kívüli megállapodások ösztönzésére és a versenyellenes magatartásból eredő kártérítési igényekben a vádalku elősegítésére, valamint rámutat, hogy ha a versenyszabályok megsértésével gyanúsított fél keresetet ad be, és bizonyítja, hogy a kárt az eljárás lezárulta előtt megtérítették, akkor ezt enyhítő tényezőként figyelembe lehet venni a kártérítés összegének megállapításakor; üdvözli a tényt, hogy az Európai Unión belül a versenyhatóságok bizonyos mértékben intézményes választottbírói szerepet töltenek be azzal, hogy irányítják a választottbíráskodást és a felek kérelmére kijelölik a választottbírákat;

5. ezért úgy ítéli meg, hogy a tagállamok jogrendszerét a polgári jogi eljárásokban olyan hatékony eszközökkel kell ellátni, amelyek alapján a versenyjog megsértéséből fakadó károkért kártérítést lehet igényelni;

6. véleménye szerint a magánjogi keresetek benyújtásának a hatóságok jogérvényesítő tevékenységét kell kiegészíteniük, és azokkal összeegyeztethetőnek kell lenniük, melyek stratégiai és szelektív jellege ezáltal kifejezettebbé válhatna, a legfontosabb kérdésekre és a legjelentősebb ügyekre való összpontosítás révén; úgy ítéli meg ugyanakkor, hogy ezek a keresetek nem szolgálhatnak indokolásként a versenyhatóságok alulfinanszírozottságára;

7. a Szerződés 81. és 82. cikkének egységes végrehajtására szólít fel, a határozatot elfogadó hatóság közigazgatási vagy igazságszolgáltatási jellegétől függetlenül; véleménye szerint az igazságszolgáltatási hatóságok által elfogadott határozatoknak következetesnek kell lenniük, és a közös biztonsági és hatékonysági elveket kell tükrözniük, melyek megakadályozzák az Unión belüli torzulásokat és következtelenségeket; úgy ítéli meg, hogy célul olyan eljárások elfogadását és olyan helyzet elérését kell kitűzni, amelyek a nemzeti versenyhatóságok vagy nemzeti igazságszolgáltatási hatóságok korábbi határozatait – amennyiben az ügyben részes felek és annak körülményei megegyeznek – kötelező erejűvé teszik az összes tagállamra nézve;

⁽¹⁾ Courage Ltd kontra Crehan [2001] BHT I-6297, és a C-295/04–298/04. sz. Manfredi és társai kontra Lloyd Adriatico Assicurazioni SpA és társai egyesített ügyekben hozott 2006. július 13-i ítélet (C-453/99), [2006] BHT I-6619.

2007. április 25., szerda

8. hangsúlyozza az igazságszolgáltatási hatóságok versenyjogi képzéssel kell segíteni, hogy döntéseik minősége biztosított legyen, valamint annak alapvető fontosságát, hogy a kezdeti szakaszban az eljárásokat szakosodott vagy magasan képzett szervek kezeljék;
9. fenntartja, hogy a verseny és az áldozatok jogai védelmének érdekében a közösségi versenyre vonatkozó rendelkezéseket végrehajtó valamennyi igazságszolgáltatási hatóságnak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy szükség esetén ideiglenes intézkedéseket fogadhassanak el, vizsgálati intézkedéseket rendelhessenek el és élhessenek utasítási jogkörükkel;
10. hangsúlyozza, hogy a Szerződés 81. és 82. cikkének alkalmazásában a lényeges tények megállapítása érdekében a nemzeti igazságszolgáltatási hatóságoknak legalább a közösségi versenyhatóságokra ruházott hatáskörhöz hasonló hatáskörrel kell rendelkezniük, és a következetesség biztosítása érdekében meg kell erősíteni az együttműködést a versenyhatóságok és a nemzeti bíróságok, valamint a nemzeti igazságszolgáltatási hatóságok egymás közti viszonyában;
11. hangsúlyozza, hogy a közösségi versenyszabályokat végrehajtó illetékes hatóságoknak egységes szempontok szerint kell a bizonyítási terhet megállapítaniuk; megjegyzi, hogy szükséges lehet figyelembe venni a felek számára rendelkezésre álló információk eltéréseit; javasolja, hogy a bírósági eljárásokban a tényeket akkor tekintsek bizonyítottnak, ha az illetékes igazságszolgáltatási hatóság megbizonyosodott a jogsértés és a kár létezéséről, és az ezek közötti okozati összefüggés fennállásáról;
12. arra szólít fel, hogy a versenyjog végrehajtásáért felelős minden igazságszolgáltatási hatóság rendelkezzen felhatalmazással arra, hogy a sürgős eseteket kivéve a másik fél előzetes meghallgatásával és a felügyeletük alá tartozó arányos intézkedések útján elrendeljék az eljárások kimenetele szempontjából lényeges információk hozzáférhetővé tételét; rámutat arra, hogy az eljárások kimenetele szempontjából lényeges információkhoz való hozzáférés során tiszteletben kell tartani az ügyvédek és ügyfelek közötti szakmai titoktartás legitimitását, a gazdasági szereplők üzleti titkait és a szolgálati titkokról szóló jogszabályokat; felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb készítsen közleményt a bizalmas információknak a közösségi versenyjogot alkalmazó hatóságok általi kezeléséről;
13. sürgeti a tagállamokat annak elfogadására, hogy a jogsértésnek a versenyhatóság általi előzetes megállapítása – amint az jogerőssé válik és adott esetben egy fellebbezésben is megerősítik – az ugyanezekre a kérdésekre vonatkozó polgári eljárásokban automatikusan a vétkesség *prima facie* bizonyítékának minősül, feltéve, hogy az alperesnek a közigazgatási eljárásban megfelelő lehetősége volt a védelemre;
14. szükségtelennek ítéli továbbá, hogy közösségi szinten vitassák meg és írják elő a szakértők kijelölésének szükségességét;
15. úgy ítéli meg, hogy bár a nem szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló javasolt rendeletnek („Róma II. rendelet”) kielégítő megoldást kell nyújtania, kivéve, ha a versenyellenes magatartás egynél több tagállamban érinti a versenyt, és hogy ebben az esetben fontolóra kell venni specifikus szabály érvénybe léptetését az ilyen esetekre vonatkozóan;
16. sürgeti a nemzeti igazságszolgáltatási hatóságokat, hogy működjenek együtt a bizalmas információk védelmében és az engedékenységi programok hatékonnyá tételében; úgy ítéli meg, hogy a közösségi versenyhatóságok hálózatába tartozó hatóságok számára hozzáférhető, ilyen jellegű információhoz való hozzáféréssel és annak kezelésével kapcsolatban kialakuló konfliktus esetén azt a közösségi jog Bíróság általi értelmezését figyelembe véve kell rendezni;
17. hangsúlyozza, hogy a panaszosoknak megítélt összegnek a jogalap nélküli gazdagodás elkerülése érdekében kompenzációs jellegűnek kell lennie, és nem haladhatja meg a ténylegesen felmerült károkat (*damnum emergens*) és elmaradt hasznot (*lucrum cessans*), és figyelembe veheti az áldozat képességét a károk és az elmaradt haszon mértékének mérséklésére; a horizontális kartellek esetében ugyanakkor javasolja, hogy a versenyhatóságokkal az engedékenységi programok keretében elsőként együttműködő kérelmezőket ne tegyék egyetemesen felelőssé a többi jogsértővel, és hogy a kamatot a jogsértés elkövetésének napjától számítsák;
18. úgy ítéli meg, hogy minden javasolt eszköznek teljes mértékben tiszteletben kell tartania a tagállamok közrendjét, különösen a bírság jellegű kártérítés vonatkozásában;

2007. április 25., szerda

19. hangsúlyozza továbbá, hogy a tagállamoknak figyelembe kell venniük, hogy a kár áthárításán alapuló védekezés érvényesítésére irányuló lehetőség hátrányos a kár mértékének és az okozati összefüggés megállapítása vonatkozásában;

20. egyetért a Bíróság joggyakorlatával abban, hogy minden áldozatnak lehetőséget kell biztosítani kereset benyújtására; véleménye szerint a közvetett veszteségek iránti keresetekről rendelkező tagállamoknak a jogalap nélküli gazdagodás lehetőségének elkerülése érdekében biztosítaniuk kell az alperes számára, hogy védekezésében bizonyíthassa, hogy a jogsértés következtében keletkezett bevételek egésze vagy egy része harmadik fél részére átadásra került („a kár áthárításán alapuló védekezés”); megállapítja következőképpen, hogy rendelkezni kell egy eljárásról a több kisebb panasz kezelése érdekében;

21. véleménye szerint az igazság érdekében és gazdasági, gyorsasági és következetességi okokból lehetőséget kell biztosítani az áldozatok számára, hogy akár közvetlenül, akár az alapokmányukban ezt a célt megjelölő szervezeteken keresztül, önkéntesen közös kereseteket nyújtsanak be;

22. megjegyzi, hogy a versenyellenes viselkedésből származó károkkal kapcsolatos eljárásokban a felperes és az alperes anyagi erőforrásai számos esetben jelentős mértékben eltérnek egymástól, és hogy az ilyen ügyekben a felperest nem szabad meggátolni abban, hogy a magas bírósági költségek – sikertelen kereset esetén az alperes költségeit is beleértve – megfizetésétől tartva megalapozott kártérítési igényt nyújtson be; javasolja ezért, hogy az igazságszolgáltatási hatóságok figyelembe vehessék a felek eltérő anyagi helyzetét, és adott esetben az eljárás kezdetén rendezzék e kérdést; úgy ítéli meg, hogy a költségeket elfogadható és objektív kritériumok alapján kell megállapítani, a peres eljárás jellegének figyelembe vételével, és annak tartalmaznia kell a peres eljárás során keletkezett költségeket is;

23. javasolja, hogy az állami támogatási programok keretén belül – amelyeket jogszerűen a versenyellenes gyakorlatok miatti magánjogi kártérítési keresetek indításának elősegítésére lehet elfogadni – határozzanak meg pontos feltételeket az eljárás áttekintésére és az ilyen támogatás visszatérítésére vonatkozóan, különösen az egyezség és a jogsértő költségek viselésére történő ítélete esetén;

24. úgy ítéli meg, hogy a közösségi versenyszabályok megsértése miatti kártérítési keresetek megindítására vonatkozó, a nemzeti jogban előírt határidőnek lehetővé kellene tennie, hogy a keresetet a Bizottság vagy a nemzeti versenyhatóság e szabályok megsértését megállapító határozatának meghozatalától (vagy fellebbezés esetén a fellebbezés lezárásától) számított egy éven belül lehessen megindítani; úgy ítéli meg, hogy ilyen határozat megszületésének hiányában is lehetőséget kell adni kártérítési kereset indítására az EK-szerződés 81. és 82. cikkének megsértése vagy a közösségi versenyszabályok megsértése miatt azon időszak bármelyik pillanatában, amely alatt a Bizottságnak joga van a jogsértés miatt bírságot kiszabni; úgy ítéli meg, hogy ezt az időszakot fel kell függeszteni, ha a felek között formális egyezségi kísérlet vagy közvetítés van folyamatban;

25. javasolja a versenyjog megsértéséből fakadó kártérítésekhez való jog elévülési idejének felfüggesztését, míhelyt a Bizottság, illetve a nemzeti versenyhivatal egy vagy több tagországban a jogsértésekre vonatkozóan vizsgálatot kezd;

26. rámutat, hogy a magánjogi kártérítési keresetek benyújtása nem változtatja meg a Szerződés által a versenyjog területén a Bizottságra ruházott hatásköröket és feladatokat;

27. sürgeti a Bizottságot, hogy a lehető leggyorsabban fogadjon el iránymutatásokat a felek számára az általuk elszenvedett károk számszerűsítéséhez és az okozati összefüggés megállapításához történő segítségnyújtásra vonatkozóan; arra is felszólít, hogy kezeljék prioritásként a független keresetek benyújtásáról szóló közlemény elkészítését, melyben szerepelnek a kártérítési igények benyújtására vonatkozó ajánlások, illetve a leggyakoribb esetek példái;

28. felhívja a Bizottságot, hogy részletes javaslatokkal együtt készítsen fehér könyvet a közösségi versenyszabályokat sértő viselkedésből eredő károokra vonatkozó egyszeri, vagy egymást követő kártérítési keresetek benyújtásának megkönnyítésére, amely fehér könyv átfogó módon foglalkozik a jelen állásfoglalásban felvetett kérdésekkel, és adott esetben megvizsgálja a megfelelő jogi keret létrehozásának lehetőségét; továbbá felhívja a Bizottságot, hogy a fehér könyvben tegyen javaslatokat a közösségi trösztellenes szabályok alkalmazásáért felelős összes hatóság közötti együttműködés megerősítésére;

2007. április 25., szerda

29. úgy ítéli meg, hogy az áldozatok kártérítési igényének nemzeti igazságszolgáltatási hatóságok előtti való érvényesítése iránti jogára vonatkozó bizottsági kezdeményezést hatásvizsgálatnak kell kísérnie;
30. felhívja a Bizottságot, hogy szorosan működjön együtt a tagállamok illetékes nemzeti hatóságaival azon határokon átnyúló akadályok elhárítása érdekében, amelyek megakadályozzák, hogy uniós polgárok és vállalkozások határokon átnyúló kártérítési igényt nyújtsanak be a közösségi versenyjog tagállamokban történő megsértése esetén; úgy ítéli meg, hogy amennyiben szükséges, a Bizottság tegyen jogi lépéseket ezen akadályok elhárítása érdekében;
31. sürgeti azokat a tagállamokat, amelyekben a hatályos jog még nem teszi lehetővé kártérítési igény benyújtását a polgárok és a vállalkozások számára, hogy polgári eljárásjogukat alakítsák át;
32. hangsúlyozza, hogy a Parlamentnek a versenyjog területén társjogalkotói szerepet kell betöltenie, és rendszeresen tájékoztatni kell a magánjogi keresetek benyújtásáról;
33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek és a szociális partnereknek.

P6_TA(2007)0153

Európai közös légtér létrehozásáról szóló többoldalú megállapodás

Az Európai Parlament 2007. április 25-i állásfoglalása az Albán Köztársaság, a Bolgár Köztársaság, Bosznia-Hercegovina, az Egyesült Nemzetek Ideiglenes Koszovói Közigazgatási Missziója, az Európai Közösség, a Horvát Köztársaság, az Izlandi Köztársaság, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, a Norvég Királyság, Románia és Szerbia és Montenegró között európai közös légtér (ECAA) létrehozásáról szóló többoldalú megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2006)0113) ⁽¹⁾,
 - tekintettel a külső légiközlekedés-politikai menetrend kidolgozásáról szóló 2006. január 17-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel Romániát uniós csatlakozása után másként kell kezelni, mint a többi államot, és hogy biztonsági vonatkozásokban Bulgáriára csatlakozása ellenére védelmi záradék vonatkozik, és ezért úgy kell kezelni, mint egy harmadik országot;
- B. mivel a Tanács elfogadta a Bizottság által előterjesztett ideiglenes megállapodást, és ez az ideiglenes megállapodás az összes fél általi ratifikációra vár;
- C. mivel az európai közös légtér (ECAA) fontos, mint olyan keretmegállapodás, amely alapján különösen a Nyugat-Balkán országaival, Izlanddal és Norvégiával közös, repüléssel kapcsolatos ügyeket lehet kezelni, és modellként használható a harmadik országokkal a jövőben kötendő ilyen megállapodásokhoz;

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem jelent meg.

⁽²⁾ HL C 287. E, 2006.11.24., 84. o.